

AU VĂZUT UNDE LOCUIA SI AU RĂMAS CU EL –

Comentariu evanghelic al P. Alberto Maggi OSM

In 1,35-42

³⁵ În acea vreme (ziua următoare), Ioan stătea din nou împreună cu doi dintre discipolii săi. ³⁶ Și, privindu-l pe Isus care trecea, a zis: „Iată-l pe Mielul lui Dumnezeu!” ³⁷ Cei doi discipoli ai săi l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus. ³⁸ Isus s-a întors și, văzându-i că îl urmează, le-a zis: „Ce căutați?” Ei i-au spus: „Rabbi – ceea ce, tradus, înseamnă «Învățătorule» – unde locuiești?” ³⁹ El le-a zis: „Veniți și vedeți”. Așadar, au venit și au văzut unde locuiește și au rămas la el în ziua aceea. Era cam pe la ceasul al zecelea. ⁴⁰ Unul dintre cei doi, care îl auziseră pe Ioan și-l urmaseră [pe Isus], era Andrei, fratele lui Simon Petru. ⁴¹ Acesta l-a întâlnit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a spus: „L-am găsit pe Mesia!” – care, tradus, înseamnă „Cristos” – ⁴² și l-a adus la Isus. Privindu-l, Isus i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Ioan; tu te vei numi «Chefa»” – care înseamnă «Petru»”.

În cartea exodului, în capitolul 12, se descrie Paștile, eliberarea evreilor din sclavia egipteană. În acest capitol Dumnezeu comandă, prin Moise, fiecărei familii israelite, de a lua un miel, să-l ucidă și să-l mănânce. De ce? Pentru că carnea mielului ar fi transmis energia pentru a începe acest drum de eliberare spre pământul libertății și sângele i-ar fi ferit de mâna îngerului sterminator care ar fi sămănat moartea.

Ei bine, evanghelistul Ioan prezintă aceste linii teologice pentru a prezenta figura lui Isus. Citim.

În ziua următoare, Ioan stătea din nou împreună cu doi dintre discipolii săi. Și, privindu-l ... Verbul „a fixa privirea, a privi” în evanghelia lui Ioan apare doar de două ori și doar o dată în acest pasaj. A fixa înseamnă a dezvălui realitatea cea mai intimă a unui individ. Aici Ioan Botezătorul îl fixează privindu-l, adică dezvăluie realitatea cea mai profundă a lui Isus, și apoi la sfârșitul pericopei va fi Isus care va fixa privindu-l pe Simon, destăinuind realitatea cea mai profundă.

Privindu-l pe Isus care trecea, a zis: „Iată-l pe Mielul lui Dumnezeu!”, iată mielul trimis de Dumnezeu poporului său. Carnea lui Isus va da capacitatea, forța și energia pentru a începe acest drum de plinătate spre eliberare. Și sângele nu va elibera de moartea fizică, dar va elibera de moarte pentru totdeauna. Sângele mielului transmite omului însăși viața divină. De aceea va conferi o viață care este numită „eternă” nu atât pentru durata sa (pentru totdeauna), cât pentru calitatea sa indistructibilă.

Ei bine, **doi discipoli ai săi l-au auzit vorbind și l-au urmat**. Aici începe acest proces de eliberare. Isus este indicat ca mielul Domnului și deja sunt primi discipoli care îl lasă pe Ioan Botezătorul și-l urmează pe Isus, fiindcă în interiorul lor simt această nevoie de plinătate de viață, de eliberare.

De fapt Isus, care merge în întâmpinarea dorințelor oamenilor, văzând că aceștia îl urmează, **s-a întors și le-a zis: „Ce căutați?”**. Isus nu răspunde „Cine căutați?”, ci „Ce căutați?”. Dacă caută plinătatea vieții, dacă caută răspuns la propria dorință de viață, de fericire, pot să vină, dar dacă caută onoruri, putere și bogăție, inevitabil vor rămâne dezamăgici de figura lui Isus.

Ei i-au răspuns: „Rabbi – ceea ce, tradus, înseamnă «Învățătorule» – unde locuiești?”.

Ei bine Isus răspunde: „**Veniți și vedeți**”. Locul unde Isus locuiește non se poate cunoaște printr-o informație, ci doar printr-o experiență, pentru că Isus locuiește în deplinătatea sferei, a iubirii divine. Isus în această evanghelie a fost indicat ca *„verbul, cuvântul lui Dumnezeu care a pus cortul în noi, locuiește în noi”*, deci a merge spre Isus înseamnă a intra în dimensiunea de iubire a lui Dumnezeu.

Așadar, au venit și au văzut unde locuiește și au rămas la el în ziua aceea. Este începutul unei etape de fuziune între Isus și discipoli săi. Acum merg discipoli să locuiască la Isus, dar apoi va fi Isus mai departe, în capitolul 14,23, care va cere discipolilor să locuiască în ei. Isus va spune **„la cine mă iubește, eu și tatăl meu vom veni la el și vom locui în el”**. Deci este o fuziune între discipoli și Isus pentru a deveni – aceea care va fi tema mereu prezentă a acestei evanghelii – o unică realitate care exprimă manifestarea lui Dumnezeu.

Evanghelistul sublinează că **era cam pe la ceasul al zecelea**, orice indicație pe care o găsim în evanghelii nu este ceva superfluu, ci are o profundă semnificație. Ziua este spre apus și se aproprie începerea unei zile noi. Cu primi discipoli care-l urmează pe Isus începe o nouă realitate.

Evanghelistul ne sublinează că **unul dintre cei doi, care îl auziseră pe Ioan și-l urmaseră [pe Isus], era Andrei**. Andrei va mai apare încă de două ori în această evanghelie, împreună cu Filip, în episodul împărțirii pâinilor și când uni greci vor întreba de Isus. **Andrei, fratele lui Simon Petru. Acesta l-a întâlnit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a spus: „L-am găsit pe Mesia!”** – care, tradus, înseamnă „Cristos”.

Straniu, din partea lui Simon nu este nici o reacție, nici un răspuns și nici un entuziasm, ci este fratele său care trebuie să-l conducă la Isus. **Privindu-l**, fixând privirea asupra lui, deci Isus destăinuie realitatea cea mai profundă a acestui Simon, **Isus i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Ioan**. Punând articolul determinativ, fiul înseamnă că este fiul unic. Dar aici am văzut că Simon are un frate, Andrei, de aceea Ioan nu poate fi numele tatălui lui Simon și Andrei.

Ce vrea să spună atunci **fiul lui Ioan**? și cine este acest Ioan? Este Ioan Botezătorul. De asemenea și Simon era discipol a lui Ioan Botezătorul, ba chiar era discipolul ideal, de aceea Isus îl numește **fiul**. Era discipolul model a lui Ioan Botezătorul.

Și Isus, fixându-l, deci destăinuie realitatea cea mai profundă, spune: **tu te vei numi «Chefa» – care înseamnă «Petru»**. Petru indică duritatea, îndărătnicia, încăpățânarea. Pe moment acest supra nume legat de Simon rămâne misterios, dar va fi dezvăluit pe parcursul întregii evanghelii fiindcă vom vedea întotdeauna acest discipol ca fiind contrar, în opoziție la ceea ce Isus va face.